

A Kúria

mint felülvizsgálati bíróság

ítélete

Az ügy száma: Pfv.VI.20.259/2024/6.

A tanács tagjai: Dr. Simonné dr. Gombos Katalin a tanács elnöke

Dr. Tibold Ágnes előadó bíró

Dr. Döme Attila bíró

Dr. Farkas Antónia bíró

Dr. Madarász Anna bíró

A felperes: ...

A felperes képviselője: Dr. Farkas Ádám kamarai jogtanácsos

Az alperesek: ... I. rendű

... II. rendű

Az I. rendű alperes képviselője: ...

A II. rendű alperes képviselője: Pivarnyikné dr. Juhász Emőke ügyvéd

A per tárgya: kölcsön megfizetése

A felülvizsgálati kérelmet benyújtó fél: felperes

A másodfokú bíróság neve és a jogerős határozat száma:

Fővárosi Törvényszék, 67.Pf.635.099/2023/6. számú ítélet

Az elsőfokú bíróság neve és a határozat száma:

Pesti Központi Kerületi Bíróság, 43.P.87.983/2022/12. számú ítélet

Rendelkező rész

A Kúria a jogerős ítéletet a felülvizsgálati kérelemmel érintett részében hatályában fenntartja.

Kötelezi a felperest, hogy 15 napon belül fizessen meg az II. rendű alperesnek 352.800 (háromszázötvenkétezer-nyolcszáz) forint felülvizsgálati eljárási költséget.

Az ítélet ellen felülvizsgálatnak nincs helye.

Indokolás

A felülvizsgálat alapjául szolgáló tényállás

[1] Az I. r. alperes egyéni vállalkozóként 2007. március 12-én hitelkérelmet nyújtott be a felperesi jogelődhez, amely alapján közöttük gépjármű finanszírozására vonatkozó, CHF alapú kölcsönszerződés jött létre BCCU07009147 számon.

[2] A kölcsönszerződés biztosítékaul a II. rendű alperes 2007. április 11-én készfizető kezességvállalási nyilatkozatot tett, amely rögzítette, hogy a kezes a 2014. 04. 11-én BCCU07009147 számon létrejött hitelszerződést megismerte; a hitelszerződés alapján az adóst a következő fizetési kötelezettségek terhelik: 6.398.040 forint. A kezes feltétlenül és visszavonhatatlanul készfizető kezességet vállalt a hivatkozott szerződésből eredő tartozás mindenkor esedékes része és annak járulékai erejéig.

[3] A felperes jogelődje a kölcsönszerződést azonnali hatállyal felmondta, a felmondást a II. rendű alperes 2015. október 30-án vette kézhez.

[4] A felperesi jogelőd 2019. augusztus 8-án a követelését a felperesre engedményezte.

A kereseti kérelem és az alperes védekezése

[5] A felperes keresetében az alperesek egyetemleges kötelezését kérte 5.688.650 forint tőke és késedelmi kamati megfizetésére.

[6] Az alperesek ellenkérelmükben a kereset elutasítását kérték. A II. rendű alperes többek között arra hivatkozott, hogy a kölcsönszerződés tartalmáról, részletes feltételeiről nem volt ismerete, az a kezesi nyilatkozat aláírásakor nem állt rendelkezésre. A kezességvállalás ezért a szerződésben megjelölt forint összegre korlátozódott, és a kezesi szerződés megszűnt, mivel ez az összeg visszafizetésre került. Ezen túl magtámadási és érvénytelenségi kifogást is előterjesztett.

Az első- és másodfokú ítélet

[7] Az elsőfokú bíróság a megismételt eljárásában hozott ítéletében kötelezte az alpereseket, hogy 15 napon belül egyetemlegesen fizessenek meg a felperesnek 5.688.650 forint tőkét és ezen összeg után 2019. augusztus 8. napjától a kifizetés napjáig járó kamatot, valamint 430.062 forint lejárt késedelmi kamatot.

[8] A felülvizsgálati eljárás tárgyát képező, a II. rendű alperest egyetemlegesen marasztaló döntésének indokai szerint a II. rendű alperesnek rendelkezésére állhatott a kölcsönszerződés, mert azt a tárgyaláson felmutatta, továbbá annak megismerését a kezesi nyilatkozat aláírásával egyebekben igazolta is, így a megtámadási kifogását e körben nem tartotta alaposnak. Mivel a kölcsönszerződés deviza alapú volt, nem tartotta alaposnak azt a hivatkozást sem, hogy a kölcsön összege visszafizetésre került, illetve a kezesi szerződés nem korlátozhatta a kezességvállalás mértékét az abban megjelölt forint összegre.

[9] Az alperesek fellebbezése alapján eljáró másodfokú bíróság ítéletével az elsőfokú bíróság ítéletét részben megváltoztatta, az I. rendű alperes részére az elsőfokú ítélet szerinti marasztalás teljesítésére részletfizetést engedélyezett, míg a II. rendű alperessel szemben a keresetet elutasította.

[10] A másodfokú bíróság a II. rendű alperes fellebbezését alaposnak találta. Rögzítette, a II. rendű alperes bizonyítási érdeke volt annak igazolása, hogy az okiratba foglalt nyilatkozatával szemben a kölcsönszerződést nem ismerte meg. Az elsőfokú bíróság tévesen alapította a döntését a kölcsönszerződés II. rendű alperes általi, tárgyaláson történt felmutatására, mivel a 13. és a 16. sorszámú jegyzőkönyvbe foglalt nyilatkozatokból egyértelműen megállapítható, hogy II. rendű alperes az I. rendű alperes képviselőjeként, az I. rendű alperes iratait mutatta fel a tárgyaláson. A peradatok alapján egyértelmű, hogy a

kölcsönszerződés megkötését követő egy hónap múlva került sor a kezességvállalásra. A felperes nem vitatta azt a II. rendű alperesi tényállítást, hogy a kezességvállalási nyilatkozat aláírásakor a szerződés az autókereskedésben nem állt rendelkezésre. A kölcsönszerződés keletkezése 2007. március 12-e, ehhez képest a kezességvállaló nyilatkozat 2007.04.11-én megkötött hitelszerződést rögzít. A kezesi nyilatkozat tartalmát és a felsorolt további bizonyítékokat együttesen értékelve a másodfokú bíróság – elfogadva a II. rendű alperes hivatkozását, amely szerint 2007.04.11-i kölcsönszerződés nincsen – megállapította, hogy a II. rendű alperes az okiratba foglalt nyilatkozatával szemben bizonyította azt az állítását, hogy a kölcsönszerződést nem ismerte meg.

[11] A másodfokú bíróság a II. rendű alperes érvelését elfogadva kimondta, hogy miután a kezességvállalás az okirat szerint 6.398.040 forint összegre terjed ki, devizára utalást pedig egyáltalán nem tartalmaz, így a II. rendű alperes helytállási kötelezettsége a Polgári Törvénykönyvről szóló 1959. évi IV. törvény (a továbbiakban: régi Ptk.) 273. § (1) bekezdése szerint ehhez a kötelezettséghez igazodik.

[12] A devizaalapú kölcsönszerződés megismerésének hiányában abból, hogy a kezes az adós tartozásának mindenkor esedékes része és járulékaik erejéig vállalt kezességet, nem következik az, hogy a devizában meghatározott tartozásért vállalt kötelezettséget, és az sem, hogy az okiratban rögzített forint összeget meghaladóan vállalt kezességet. A felperes fellebbezési ellenkérelmében úgy nyilatkozott, hogy a nyilatkozatban feltüntetett forintösszeg a tőkét és a kamatot foglalta magában. Nem vitatta azt a II. rendű alperesi tényállítást, hogy az I. rendű alperes a kezesi nyilatkozatban megjelölt összeget meghaladóan teljesített. Mindezek alapján a kezesi kötelezettségvállalást meghaladó adósi teljesítés folytán a kezes helytállási kötelezettsége megszűnt.

[13] A másodfokú bíróság a II. rendű alperes kezességvállaló nyilatkozattal szembeni érvénytelenségi kifogásait a továbbiakban nem vizsgálta, mert azokat a II. rendű alperes a devizaalapú kölcsönszerződéshez kapcsolódó kezességvállalásra alapította.

A felülvizsgálati kérelem és ellenkérelem

[14] A felperes felülvizsgálati kérelmében – tartalma szerint – a jogerős ítélet II. rendű alperessel szemben előterjesztett keresetet elutasító rendelkezésének hatályon kívül helyezését és e körben az elsőfokú bíróság ítéletének helybenhagyását kérte. Állította, hogy a jogerős ítélet sérti a régi Ptk. 272. és 273. §-ait, a polgári perrendtartásról szóló 2016. évi CXXX. törvény (a továbbiakban: Pp.) 279. § (1) bekezdését és 346. § (5) bekezdését.

[15] A felperes az anyagi jogszabálysértés körében arra hivatkozott, hogy a kezesség legjellemzőbb tulajdonsága a járulékoság. A II. rendű alperes a nem vitatott tényállás szerint a kezességre vonatkozó megállapodás aláírásával egyidejűleg nyilatkozott arról, hogy a kölcsönszerződés tartalmát – magát a főkötelezettséget – megismerte. A felperes álláspontja szerint erre tekintettel nincs jelentősége annak, hogy a kezességvállaló nyilatkozat aláírásának időpontjában a kölcsönszerződés nem állt rendelkezésre, mert azt a kölcsönszerződés

megkötésétől kezdve eltelt idő alatt máshonnan is megismerhette. Nincs a régi Ptk.-nak olyan rendelkezése, amely azt mondaná ki, vagy amelyből arra lehetne következtetni, hogy a kezesnek meg kell ismernie azt az okiratot, amely alapján teljesítendő kötelezettségért kezességet vállalt. A bírói gyakorlat szerint a kezességvállalás elfogadása szóban is történhet, kizárólag a kezességvállalási jognyilatkozat van írásbeliséghez kötve a régi Ptk. alapján.

[16] A felperes hangsúlyozta, a kezességvállalás mindig feltételez valamiféle kapcsolatot a kezes és a főkötelezett között. Az adott ügyben a II. rendű alperes az I. rendű alperes unokatestvére. Utalt arra, hogy bár a bíróság nem vizsgálhatja a kezes motivációját, de jelentősége van annak, hogy a II. rendű alperes először egy kezességvállalásra vonatkozó kérelmet írt alá a hitelkérelemmel azonos időpontban, amely hitelkérelemben az I. rendű alperes svájci frank alapú hitelt igényelt. Ezt a körülményt, valamint azt, hogy életszerűtlen, miszerint az I. rendű alperes az unokatestvérét nem tájékoztatta volna a kölcsön deviza alapúságáról, a másodfokú bíróság nem értékelte. A másodfokú bíróság a Ptk. rendelkezéseit tévesen értelmezve, jogszabályi alap hiányában állapította meg, hogy a kezességvállalás csak a kezesi szerződésben írt összeg erejéig áll fenn arra tekintettel, hogy a felperes nem kapott megfelelő tájékoztatást a kezességvállalása tárgyát képező kötelezettség szerződéses feltételeiről.

[17] A felperes a bírói gyakorlatra utalással kifejtette, hogy a kezes kötelezettsége csak abban az esetben nem terjed ki a kezesség elvállalása után esedékessé vált mellékszolgáltatásokra, járulékokra, ha a kezességi szerződésben ezt kifejezetten kizárták. Álláspontja szerint a jogosult által a készfizető kezes ellen a főkötelezettel szemben bekövetkező jogvesztést megelőzően indított perben a készfizető kezes által előterjeszhető kifogásokról hozott 1/2010. (VII. 30.) Polgári jogegységi határozat (a továbbiakban: 1/2010. PJE határozat) alátámasztja azt a jogi érvelését, hogy a kezesség jogi jellegével ellentétes az olyan tartalmú kifogás, amelyben a kezes annak ellenére hivatkozik az alapul fekvő szerződés ismeretének hiányára, hogy a kezesi nyilatkozata ezzel ellentétes kijelentést tartalmaz. A kezességvállaló nyilatkozat utolsó mondata továbbá, amely szerint a kezességvállalás a hitelszerződésből eredő kötelezettségek fennállásáig hatályos, egyértelművé teszi, hogy az árfolyamváltozás és az esetleges kamatváltozásból eredő többletterhek is terhelik a kezeset, bármilyen mértékűek is legyenek azok. Ugyanezt támasztja alá álláspontja szerint az a kitétel is, hogy a II. rendű alperes feltétlenül és visszavonhatatlanul vállalt kezességet.

[18] A felperes véleménye szerint a másodfokú bíróság a kölcsönszerződés kvázi „relatív érvénytelenségét” mondta ki a kezesi nyilatkozat relációjában, annak ellenére, hogy a kölcsönszerződést egyébként érvényesnek tekintette.

[19] A felperes előadta, nincs jelentősége annak, hogy a kezességi nyilatkozatban a kölcsönszerződés dátuma helytelenül szerepelt, mert a szerződésszám megfelelő volt. Ez az egy kölcsönszerződés született csak a felperes jogelődje és az I. rendű alperes között, ezért alaptalan a jogerős ítélet azon megállapítása, hogy a kölcsönszerződés nem volt beazonosítható. A másodfokú bíróság mind a rendelkezésre álló okiratot, mind a tanúvallomásokat okszerűtlenül értékelve jutott arra a következtetésre, hogy a kezes nem ismerte meg a kölcsönszerződés feltételeit. A felperes jelentőséget tulajdonított annak is, hogy a II. rendű alperes jogvégzett, hozzáértő személy, amit a másodfokú bíróság szintén nem értékelt.

[20] A felperes hivatkozott arra is, hogy a másodfokú bíróság megsértette az indokolási kötelezettségét mert nem adott számot arról, hogy milyen alapon korlátozódik a kezes kötelezettsége a kezesi nyilatkozatban írt forint összegre.

[21] A II. rendű alperes felülvizsgálati ellenkérelmében a jogerős ítélet hatályában fenntartását kérte. Hangsúlyozta, a bizonyítékok felülmérlegelésének a felülvizsgálati eljárásban szigorú feltételei vannak, amelyek nem teljesültek. Jelen ügyben a másodfokú bíróság részletesen kifejtette, hogy miért jutott az elsőfokú ítélettől eltérő következtetésre. A felperes nem vezette le a felülvizsgálati kérelmében, hogy miért lehetett volna kizárólag az általa vélt következtetésre jutni a rendelkezésre álló bizonyítékokból, ennek hiányában a Kúria gyakorlata szerint nincs helye felülmérlegelésnek.

[22] A felperes felülvizsgálati kérelme – meg nem engedhető módon – a korábbi eljárásban nem említett új tény- és jogállításokat tartalmaz. Így a felülvizsgálati kérelemben hivatkozott először arra, hogy a II. rendű alperes a kölcsönszerződés tartalmát máshonnan is megismerhette, valamint, hogy a II. rendű alperes a hitelkérelem adatairól már 2007. március 17-én tudomással bírt. Téves az a felperesi állítás, hogy nem szükséges megismertetni kezessel azt a szerződést, amelyért kötelezettséget vállalt. Ennek ellenkezője következik a régi Ptk. 273. § (1) bekezdéséből, 205. § (3) bekezdéséből, valamint a Hpt. 2. számú mellékletének III/20. pontjából is. Nem a főkötelezett kötelezettsége a kezes tájékoztatása az alapszerződésről. A II. rendű alperes részletesen levezette továbbá, hogy a felülvizsgálati kérelemben hivatkozott kúriai döntésekben, valamint az 1/2010. PJE határozatban írtaknak eltérő tartalmuk miatt nincs relevanciájuk.

A Kúria döntése és jogi indokai

[23] A Kúria a jogerős ítélet felülvizsgálati kérelemmel támadott, a II. rendű alperessel szemben előterjesztett keresetet elutasító rendelkezését a Pp. 423. § (1) bekezdése alapján a felülvizsgálati kérelem keretei között vizsgálta, és azt az ott megjelölt okokból nem találta jogszabálysértőnek.

[24] A felperes anyagi jogszabálysértésként arra hivatkozott, hogy a másodfokú bíróság a régi Ptk. kezességre vonatkozó rendelkezéseit tévesen értelmezte. Egyrészt azt hangsúlyozta, hogy a kezesség legjellemzőbb tulajdonsága a járulékosság, másrészt állította, hogy a kezesnek nem kell megismernie azt az okiratot, amely alapján teljesítendő kötelezettségért kezességet vállalt. A Kúria hangsúlyozza, a jogerős ítélet nem vonta kétségbe a kezesség járulékos jellegét, a felperes a felülvizsgálati kérelmében maga sem jelölte meg, hogy e körben a jogerős ítélet mely megállapítását sérelmezi.

[25] A Kúria rámutat, helytállóan hivatkozott a II. rendű alperes a felülvizsgálati ellenkérelmében arra, hogy a régi Ptk. 273. § (1) bekezdéséből önmagában következik, hogy a kezesnek meg kell ismernie azt a kötelezettséget, amelyért kezességet vállalt, hiszen a kötelezettsége ahhoz igazodik. Amennyiben azt maga a kezességi szerződés tartalmazza, úgy nyilvánvalóan nem szükséges az alapszerződésnek a kezes rendelkezésére bocsátása, ennek

hiányában azonban, és különösen abban az esetben, ha a jogosult által szerkesztett kezességi nyilatkozatban a kötelezettség tartalma eltér az alapjogviszonyban meghatározottól, a kezes helytállási felelőssége csak arra a kötelezettségre terjed ki, amelynek ismeretében a kezességet elvállalta.

[26] A Kúria egyetértett a II. rendű alperes régi Ptk. 205. § (3) bekezdésére való hivatkozásával is. Hangsúlyozza, a régi Ptk. 272. § (1) bekezdése szerinti kezességi szerződés a kezes és a jogosult között jön létre, az együttműködési kötelezettség a szerződő feleket terheli. A felperest terhelte tehát a kezes megfelelő tájékoztatásának kötelezettsége a kezességgel biztosítandó kötelezettség tekintetében. Nincs ezért jelentősége annak a felülvizsgálati kérelemben megfogalmazott feltételezésnek, hogy az adós I. rendű alperes is tájékoztathatta a kezest a hitelszerződésről, illetve annak megismerésére a II. rendű alperesnek lehetősége lehetett a kezességi nyilatkozat aláírását megelőzően.

[27] A felperes a felülvizsgálati kérelmében eljárási szabálysértésként a bizonyítékok okszerűtlen értékelésére hivatkozott. A Kúria hangsúlyozza, következetes gyakorlata értelmében a felülvizsgálati eljárásban – annak rendkívüli jogorvoslati jellege miatt – általában nincs helye a bizonyítékok ismételt egybevetésének, felülmérlegelésének (Kúria Gfv.VII.30.094/2020/8.; Pfv.III.20.804/2020/10., Gfv.VI.30.545/2021/4, Gfv.VI.30.094/2020/8., Gfv.VII.30.323/2013/5., BH2013.119;). Nyilvánvalóan okszerűtlen következtetésnek csak az minősíthető, amikor a bizonyítékokból kizárólag egyfajta, a felülvizsgálattal támadott ítélettől eltérő következtetésre lehet jutni (Gfv.VII.30.323/2013/5., BH2013.119; BH2006.403).

[28] Felperes véleménye szerint a másodfokú bíróság okszerűtlenül értékelte az okiratok tartalmát és a tanúvallomásokat is. Utóbbiak körében a felülvizsgálati kérelem konkrét hivatkozást nem tartalmazott, ezért a tanúvallomások téves értékelésére való hivatkozást a Kúria nem vizsgálta. A kezességi nyilatkozatban a II. rendű alperes valóban nyilatkozott arról, hogy a hitelszerződést megismerte. Annyiban egyetértett a Kúria a felülvizsgálati kérelemben írtakkal, hogy a hitelszerződés száma mellett a téves dátumnak nincs perdöntő jelentősége, mert nem az volt vitatott a felek között, hogy több szerződés közül a kezesség melyikre vonatkozik, hanem az, hogy a felperesi jogelőd és az I. rendű alperes közötti (egyetlen) szerződés tartalmát a II. rendű alperes megismerte-e.

[29] A felülvizsgálati kérelem alapján a Kúriának abban a kérdésben kellett állást foglalnia, hogy helytállóan, a rendelkezésre álló adatok, bizonyítékok alapján okszerű következtetésre jutott-e a másodfokú bíróság annak megállapításával, hogy a II. rendű alperes eleget tett azon bizonyítási kötelezettségének, hogy a nyilatkozata ellenére a hitelszerződést a felperesi jogelőd nem bocsátotta a rendelkezésére, illetve, hogy a kezesi nyilatkozat alapján a II. rendű alperest csak az abban feltüntetett forint összeg erejéig terheli helytállási kötelezettség.

[30] A Kúria maradéktalanul egyetértett a másodfokú bíróság döntésével és a jogerős ítéletben e körben kifejtett indokival, azokra a Pp. 424. § (2) bekezdése alapján visszaütal (jogerős ítélet 80. és 81. pontok).

[31] A felperes először a felülvizsgálati kérelmében adta elő azt a hivatkozását, hogy a II. rendű alperes először egy kezességvállalásra vonatkozó kérelmet írt alá, amely a hitelkérelemmel együtt készült el, és a hitelkérelemben a finanszírozás feltételeinél szerepelt, hogy az CHF alapú. A Kúria hangsúlyozza, következetes gyakorlata szerint csak olyan jogi

álláspont (vagy mulasztás) szolgálhat a felülvizsgálat alapjául, amely az eljárás korábbi szakaszaiban is a per tárgya volt (Kúria Pfv.V.22.154/2012/4.). A Kúria ezért ezt, a korábbi eljárásban nem hivatkozott tényállítást és a felperes által most felhozott, a II. rendű alperes ismereteire vonatkozó hivatkozásait nem értékelhette.

[32] A Kúria a felülvizsgálati kérelemben írtakra tekintettel kiemeli, a kölcsön deviza alapúságából fakadó, az árfolyamváltozásból eredő fizetési kötelezettség nem a kezesség elvállalása után esedékessé vált mellékszolgáltatást, illetve járulékot jelenti, így abból, hogy a kezes a kezesség elvállalása után esedékessé váló járulékok megfizetésére köteles, nem következik, hogy helytállni tartozna a kezességvállaláskor előtte nem ismertetett árfolyamkockázatból eredő fizetési kötelezettségért is. Hasonlóképpen a kezesség feltétlen és visszavonhatatlan vállalása is csak annyit jelent, hogy a kezes azért a kötelezettségért felel feltétlenül és visszavonhatatlanul, amivel a kezességvállaláskor előre kellett számolnia. A kezesi nyilatkozat utolsó mondatából pedig, miszerint a kezesség a hitelszerződésből eredő kötelezettségek fennállásáig hatályos – szemben a felülvizsgálati kérelemben írtakkal – okszerűen nem következik az, hogy az egyértelművé tenné az árfolyamváltozásból és az esetleges kamatváltozásból eredő többletterhek kezes általi elvállalását. Mindezt a másodfokú bíróság a kezességi nyilatkozat tartalmát megfelelően értékelte akként, hogy abból nem tűnik ki a biztosított kötelezettség deviza alapúsága, ezért a II. rendű alperest csak a kezességi nyilatkozatban forintban összegszerűen meghatározott kötelezettségért terhelte helytállási kötelezettség.

[33] A felperes a felülvizsgálati kérelmében a Kúria számos közzétett határozatára hivatkozott, azonban nem jelölte meg a Pp. 413. § (1) bekezdés c) pontjában írtaknak megfelelően e határozatoknak azt a részét, amelytől a felülvizsgálattal támadott ítéleti rendelkezés álláspontja szerint jogkérdésben eltér, illetve mely megállapításával tér el. A Kúria erre tekintettel összességében rögzíti, hogy a felülvizsgálati kérelemben írt okokból nem észlelt ellentmondást a hivatkozott határozatok és a jogerős ítélet között, figyelemmel jelen ügy speciális tényállására is, amelynek következtében a kezes kötelezettsége az általános szabálytól eltérően nem a devizaösszeg visszafizetésére terjed ki. A jogerős ítélet nem tartalmaz olyan megállapítást, hogy a kezes nem felel az utóbb esedékessé vált járulékokért, éppen ellenkezőleg, a másodfokú bíróság vizsgálta, hogy a kezességi nyilatkozatban megjelölt forint összeg kiterjedt-e járulékokra is. A Kúria nem észlelt tartalmi összefüggést jelen perben eldöntendő jogkérdés és az 1/2010. PJE határozatban foglaltak között, ezért az attól való eltérést nem tudta vizsgálni.

[34] Iratellenesen hivatkozott a felperes az indokolási kötelezettség sérelmére is. A jogerős ítéletből egyértelműen kitűnnek annak indokai, hogy milyen alapon állapította meg a másodfokú bíróság, hogy a kezes kötelezettsége a kezesi nyilatkozatban írt forint összegre korlátozódik. A Kúria hangsúlyozza azt is, hogy a bíróságok indokolási kötelezettségével kapcsolatban az Alkotmánybíróság már számos határozatában állást foglalt. Az Alkotmánybíróság gyakorlata alapján az indokolási kötelezettség alkotmányos követelménye azt a minimális elvárást fogalmazza meg a bírói döntésekkel szemben, hogy a bírósági eljárásban szereplő feleknek az ügy lényegi részeire vonatkozó észrevételeit kellő alaposággal megvizsgálja, és annak értékeléséről határozatában számot adjon. Az Alkotmánybíróság a 3354/2020. (X. 14.) AB határozat [25] pontjában és a 3169/2019. (VII. 10.) AB határozat [32] pontjában kifejtette, a bíróságok indokolási kötelezettségéből nem következik a felek által felhozott minden észrevétel egyenként való megcáfolásának kötelezettsége, különösen nem a szubjektív elvárásaikat is kielégítő mélységű érvrendszer

bemutatása.

[35] A fentiekre is tekintettel másodfokú bíróságnak nem kellett kitérnie a határozata indokolásában a II. rendű alperes foglalkozására, szakmai ismereteire, mert annak nem volt jelentősége annak megítélése kapcsán, hogy lehetősége volt-e a kezességvállaláskor a hitelszerződés megismerésére vagy sem.

[36] A Kúria ezért a jogerős ítélet felülvizsgálati kérelemmel érintett rendelkezését a Pp. 424. § (1) bekezdése alapján hatályában fenntartotta.

[37] A felperes felülvizsgálati kérelme eredménytelen volt, ezért a Pp. 405. § (1) bekezdése és 364. §-a folytán alkalmazandó Pp. 83. § (1) bekezdése alapján köteles megfizetni a II. rendű alperes jogi képviselőjével felmerült, a bírósági eljárásban megállapítható ügyvédi költségekről szóló 32/2003. (VIII. 22.) IM rendelet 2. § (1) és (2) bekezdése alapján mérlegeléssel, a kifejtett jogi képviselői tevékenység munkaigényével arányosan megállapított, mérsékelt, áfával és költségátalánnyal növelt összegű ügyvédi munkadíjból álló felülvizsgálati eljárási költséget.

[38] Az ítélet elleni felülvizsgálatot a Pp. 407. § (1) bekezdés d) pontja zárja ki.

[39] A Kúria a felülvizsgálati kérelmet a Pp. 405. § (1) bekezdése folytán alkalmazandó 376. § (1) bekezdése alapján tárgyaláson kívül bírálta el.

Alkalmazott jogszabályok és joggyakorlat

[40] 1959. évi IV. törvény 272. §, 273. §

[41] 2016. évi CXXX. törvény 279. § (1) bekezdés, 346. § (5) bekezdés

A döntés elvi tartalma

[42] A kezes helytállási felelőssége arra a kötelezettségre terjed ki, amelynek ismeretében a kezességet elvállalta. A kezességgel biztosított kölcsönszerződés deviza alapúságának ismerete hiányában a kezes csak a kezesi nyilatkozatban feltüntetett forint összeg erejéig terheli helytállási kötelezettség.

Budapest, 2024. november 27.

Dr. Simonné dr. Gombos Katalin s.k. a tanács elnöke, Dr. Tibold Ágnes s.k. előadó bíró, Dr. Döme Attila s.k. bíró, Dr. Farkas Antónia s.k. bíró, Dr. Madarász Anna s.k. bíró

A kiadmány hitelélül:

S.K.

bíróági ügyintéző